

Gazeta învățămîntului

ANUL IX
Nr. 425
Vineri
31 mai
1957
4 PAGINI
25 BANI

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

1 Iunie

Gînduri de ziua ta

E ziua ta azi și ziua tuturor pruncilor pămîntului. Ți-am pregătit, așa cum ai dorit tu, costumașul cel nou și, cînd te vei trezi, ursulețul tău te va întîmpina cu un buchețel de flori. Îl vom lua și pe el la plimbare în orașul copiilor care s-a ridicat în parc pentru ziua voastră.

Eri, cînd făceam împreună proiecte pentru marea sărbătoare de azi, m-ai întrebat dacă toți copiii din lume se vor duce în orașul copiilor. Pentru că tovarășii educatori v-a povestit că 1 Iunie e ziua tuturor copiilor din lume.

Nu Ți-am răspuns atunci. Dar acum, cînd aștept lîngă pătuțul tău să-ți deschizi ochii, să-mi spui „bună dimineața” și să sari fără așteptare pe covor, nerăbdător să pornim spre orașul cel ascunde toate minunile mîruntelor tale lumi, acum Ți răspund. Mulți, nenumărați copii se vor bucura astăzi, ca și tîne. Toți copiii din Uniunea Sovietică, din marea Chină, din toate țările unde popoarele, stăpîne pe soarta lor, își făuresc singure viitorul. Dar vezi, copilul meu, sînt pe lumea asta și altele de Țări. Ascultă, să-ți povestesc și despre copiii din țările acelea. Nu-i o poveste frumoasă. E întunecată, tristă — și nici nu e o poveste... Micușii iranieni nu se vor duce azi în orașul copiilor, căci așa ceva nici nu există în țara lor. Ei și azi, în ziua tuturor copiilor lumii, cînd Ți s-ar conveni flori și soare, daruri și îmbrățișări, vor respira praful ucigașilor din ateliere unde Țes cu degetele lor micușii și șelletele cele mai moi și mai frumoase covorace din lume, pe care vor căca nepăsător bogătașii, ucigașii copilăriei... Copilașii negri din Harlem, cartierul cel mai oropsit din strălucitorul New York, vor tremura și azi la gîndul că părinții lor, plecați din zori să le aducă o bucată de piine, ar putea să cadă sub ploaia de pietre și sub loviturile bastoanelor de cauciuc ale celor ce ridică linșajul la rang de principiu. În marile orașe ale „lumii noi” poate va întreba și azi o fetiță, tremurînd de spaimă: „Mamă, oare nu există țară fără cer?” Pe micușii nevropați, în-

dopați din primii ani ai copilăriei cu „exerciții de apărare antiatomică”, îi înspăimîntă cerul senin, albastru, care te bucură atît de mult pe tine, pruncul meu iubit... În satele Țăii ei, în suburbiile „orașului lumină”, în cartierele mărginașe ale pitoreștilor orașe sud-americane rătăcesc și azi copii oțelii. Sfirșiți de foame, bătîndu-se cu cîinii pentru resturile din lăzile de gunoi. Copiii ce nu cunosc bucuriile Învățămîntului, care dorm pe caldarîmul străzilor, sub poduri, ori în cocoabe ce adăpostesc într-o singură cămaruță întunecoasă și lipsită de aer, zeci de oameni frînți de oboseală, învinși de viață. În uriașele uzine ale morții, în birourile sumptuoase, în cabinetele politicienilor adepți ai „războiului rece”... și cald, imperialistul gîngăreș și în această primă zi de cîreșar soarta copiilor Hiroșimei pentru toți copiii pămîntului. Ei vor ca orașul tău de vis, zilele tale senine, casele pe care dorești să le construiești cînd vei fi mare, să piară în virtele dezagregării atomice, pentru ca milne toate popoarele de pe glob să ingenuncheze iar sub biciul atotștirătorului ban.

Dar nu te teme, pruncul meu. Făi Frumos din cartea ta de povești a invins zmeul. Ca și el, părinți de pretutindeni, tați și mame ai copiilor albi, galbeni ori negri, vor învinge și zmeul ce se cheamă imperialism. Pe a patra parte a globului pămîntesc l-au și invins.

Vezi crește, copilul meu, vezi crește voi toți, copii patriei mele, și vă vom învăța să cunoașteți și să urșiți din suflet acest zmeu. Vă vom învăța să iubiți munca pașnică, să stimați valorile ce se nasc în orice parte a globului pămîntesc, să fiți prieteni cu frații și surorile voastre din orice țară și dușmani nempăcați ai asupritorilor de pe orice meleag. Să vă iubiți fierbinte patria și să-i închinați toate forțele voastre creatoare, să iubiți pacea și s-o apărați cu orice preț, alături de popoarele din toate țările lumii.

EVA NOVAC

dopați din primii ani ai copilăriei cu „exerciții de apărare antiatomică”, îi înspăimîntă cerul senin, albastru, care te bucură atît de mult pe tine, pruncul meu iubit... În satele Țăii ei, în suburbiile „orașului lumină”, în cartierele mărginașe ale pitoreștilor orașe sud-americane rătăcesc și azi copii oțelii. Sfirșiți de foame, bătîndu-se cu cîinii pentru resturile din lăzile de gunoi. Copiii ce nu cunosc bucuriile Învățămîntului, care dorm pe caldarîmul străzilor, sub poduri, ori în cocoabe ce adăpostesc într-o singură cămaruță întunecoasă și lipsită de aer, zeci de oameni frînți de oboseală, învinși de viață. În uriașele uzine ale morții, în birourile sumptuoase, în cabinetele politicienilor adepți ai „războiului rece”... și cald, imperialistul gîngăreș și în această primă zi de cîreșar soarta copiilor Hiroșimei pentru toți copiii pămîntului. Ei vor ca orașul tău de vis, zilele tale senine, casele pe care dorești să le construiești cînd vei fi mare, să piară în virtele dezagregării atomice, pentru ca milne toate popoarele de pe glob să ingenuncheze iar sub biciul atotștirătorului ban.

Dar nu te teme, pruncul meu. Făi Frumos din cartea ta de povești a invins zmeul. Ca și el, părinți de pretutindeni, tați și mame ai copiilor albi, galbeni ori negri, vor învinge și zmeul ce se cheamă imperialism. Pe a patra parte a globului pămîntesc, să fiți prieteni cu frații și surorile voastre din orice țară și dușmani nempăcați ai asupritorilor de pe orice meleag. Să vă iubiți fierbinte patria și să-i închinați toate forțele voastre creatoare, să iubiți pacea și s-o apărați cu orice preț, alături de popoarele din toate țările lumii.

EVA NOVAC

Spre o literatură mare pentru cei mici

Dacă s-ar alcătui un catalog al cărților pentru copii apărute în ultimii zece ani (și un asemenea catalog, pe care-l sugăram Editurii literare, ne-ar fi foarte util), am obține un volum cu surprinzător de multe pagini. Într-adevăr, în acest răstimp s-a tipărit enorm: după date aproximative, numărul titlurilor depășește cifra de 2000. Faptul este grăitor prin el însuși pentru înflorirea, în regiul de democrație populară, a unui sector al literaturii alădădă neglijat. Nu vrem să spunem prin aceasta că literatura noastră pentru copii nu avea o tradiție vrednică de interes; cercetările mai noi, care au și dus la unele redări, au confirmat că o asemenea tradiție există și trebuie valorificată. Dar, comparativ cu trecutul, cea ce se realizează în anul acesta apare ca un progres masiv, organizat, ce se deslășoară într-un ritm viu. Este rezultatul prețului ce se arată unui gen considerat la noi multă vreme „minor”, dar care nu e o nimică mai prejos decît literatura pentru adulți. Numele lui Anderson, al fraților Grimm, al lui Ch. Perrault, al Seimei Logozbiu nu se bucură de tot atîta faimă pretutindeni ca și acelea ale tuturor conțraților lor care au îmbogățit tezaurul literar al lumii? Lev Tolstoi, Charles Dickens, Jack London și alții alți mari scriitori nu s-au simți micșorați scriind pentru cititorii de-o șchioapă...

Dacă acești scriitori de alădădă și-au dat osteneala să-i învețe pe copii să fie mai buni, să iubească adevărul și dreptatea, să urască minciuna și înșelăciunea, literatura pentru cei mici creștea în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară își propune să ducă mai departe și să ridice mai sus nobila sarcină educativă. Obiectivul principal al cărților pentru copii ce se scriu astăzi în țara noastră este sprijinirea educației comuniste, constituind astfel un auxiliar de mare preț al muncii pedagogice din școală și din familie.

Fără îndoială, nu e cu puțință, în spațiul restrîns ce ni se pune la dispoziție, să trecem în revistă, lîc cît de sumar, etapele dezvoltării noli noastre literare pentru copii. Lucrarea va trebui întreprinsă și aniversarea a zece ani de la proclamarea Republicii constituie un prilej ce ne obligă la această. Se poate vorbi mai întâi, ca de un semn al progresului, de cantitatea producției de literatură pentru copii. S-ar putea reproșa că în artă cantitatea se ală pe un plan cu totul secundar. Este adevărat, dar tot atît de adevărat e că experiența nu se poate câștiga decît prin exercițiu, iar fără exercițiu, fără acumularea unei experiențe nu sînt posibile marile realizări. În ceea ce ne privește, respingem minimalizarea și disprețul față de oricare carte pentru copii care s-a scris în anii

literaturii pentru copii. Exemplul sovietic a rodit și în acest sector; este evident că pe paginile lui S. Marsak, Mihailov, V. Bîanki, A. Gaidar etc. au ucenicit toți cei care și-au început în anul acesta căruța de scriitori pentru copii învățămîntului cu puțut trage și din reactualizarea unor cărți scrise de apreciați autori din altele țări (cărțile lui Erich Kästner, de pildă, constituie un model), iar dintre scriitorii noștri care au creat în perioada dintre cele două războaie, versurile E. Ienei Farago, ale Otiliei Cazimir, Sarinei Cassvan au interesat nu numai pe micii cititori, ci și pe scriitorii tineri care au găsit noi indicații pentru perfecționarea artei lor. Cultura de „specialitate”, adică însușirea principilor pedagogice și studierea experienței incantașilor este absolut necesară. Fără îndoială, nu oțiem cunoașterea vieții — factor esențial al reușitei, ca în oricare domeniu al artei, iar cunoașterea vieții nu se rezolvă numai prin observarea reacțiilor sufletești ale copiilor, ci și prin familiarizarea cu problema școlii, ale educației în familie, prin studierea aprofundată a mediului social. Cine și-a închipuit că poate face literatură pentru copii „după ureche”, a eșuat lamentabil.

ION ROMAN

(Continuare în pag. 2)

In loc de material festiv

Știu! Și anul acesta 1 Iunie este aceeași zi de sărbătoare. Există, se pot consemna sute de acțiuni sărbătorești, festivități, realizări închinătoare așteia zile. Ca și în alți ani, scriitorii pentru copii primesc telefoane nu numai de la revistele pentru copii. Sînt soliciții, li se cer materiale festive.

Dar dacă în loc de material festiv am visa puțin, în preajma acesteia zile, cu ochii deschii, așa cum vi s-a zis de des micii noștri prieteni sărbătorești? Și ne-am inclinat să ascultăm...

...UN CALENDAR VIU:

„Poetii au spus adesea că am crescut odată cu republica. De data aceasta notați afirmația nu ca pe o metaforă, ci ca pe un adevăr. Am 10 ani și am vîrsta republicii noastre. E greu să privești, să înțelegi retrospectiv acești ani. Dar vă și minunat ca, atunci cînd vă și privești viața, să am puncte de reper comune cu țara: la cinci ani s-au aprins luminile termocentralei, la șase ani s-a pus în funcție cel de al doilea jurnal de la Reșița... Eu și republica împlinim 10 ani. Sînt deci, cum s'ar spune, un calendar viu”.

...UN GENEROS:

„Eu sînt foarte mic, e adevărat, dar de ziua copilului n-aș dori nimic

pentru mine, ci pentru alții... Cum să vă spun, m-am interesat și am aflat ce se numește album sau atlas zoologic: acolo se vede deosebita dintre o pisică și un câțel. De alțel, o știim dinainte. Așa că nu eu am acum nevoie de acest atlas, ci acei care fac jucării pentru noi. Dacă vreți, îl cedez din partea mea, de 1 Iunie”.

...UN EROU:

— A, sînteți scriitor? Atunci mi-e mai greu să vă spun așa, direct. Văd, eu sînt un erou din romanele pionieresti și vreau să vă prezint trăsăturile mele.

— Văd un cerc. Ce simbolizează?

— Se referă la cercul de la Palatul pionierilor în care activez. De obicei e de navomodeloj sau altceva la fel de interesant.

— Și acest caiet cu coperti albastre?

— E jurnalul taberei pentru cărțile cu subiect din vacanță. Mai în toate cărțile dvs. începeți cu filele noastre jurnal găsit...

— Văd o tobă, o trompetă, o cravată...

— Sînt sennele pe care le folosiți ca să-i ajutați pe cititori să recunoască imediat că sînt pionier.

— Dar această umbră cu un zîmbet blind, care vorbește în lozinci?

— Ei, cum de nu știți? E intruc-

torul. Doar ați scris mereu despre el. Și, pentru că sînteți scriitor și eu un erou care nu face poame decît atunci cînd tîm, imi permiteți, să rog să nu luși toate acestea ca o aluzie. Eu am, așa cum spun colegii dvs. care vau recenzat cărțile, „sforț educațiv”.

...O PISICĂ:

— Protestez împotriva faptului că am fost condamnată să mor de foame. Vinovați sînt acei care au bîgat toți soarecii în cărțile pentru preșcolari.

...UN VINĂTOR:

Pădurile noastre au fost puștiute. Cer ca aceiași vinovați de mai sus să treacă la repopularea pădurilor, cu riscul ca toate animalele să se exprime în versuri spiritrate.

...CITEVA FLORI DIN CIȘMI- GIU:

— Mai bine să fim rupte decît să mai oșim cîntîndu-se „Nu mai rupeți flori copii!”.

...UN PĂRINTE:

— Da, urmăresc și sînt la curent cu problemele educației, dar nu pot să vă scriu nimic acum... Mă doare mîna. Înțelegi: am avut o discuție cu cel mic...

...Sînt alăde de spus de 1 Iunie: urări, realizări, visuri... Într-un fel, în această zi ne bucurăm noi mai mult decît cei sărbătorești, căci ghicim în jocul de azi bătaia gravă a viitorului de mîine... AL. POPOVICI

Ultima NOTA

Cînd se anunță sfîrșitul ultimei ore de curs din anul școlar, profesorul încheie catalogul în care a însemnat zi de zi note pentru elevi. Acolo rămîn păstrate, ca mîrturie pentru anii ce vor veni, sennele aprecierii date de profesor pentru munca elevilor de azi.

Peste ani și anii, catalogul acesta va fi deschis poate cu emoție, cu sîlă. Faptele mari de mîine ale elevilor de astăzi pot face din catalogul acesta un document valoros, asupra cărui se vor aplica cu respect cercetătorii din generațiile viitoare. În el se va găsi poate numele omului care a știut să înscrie înfăptuirile de seamă în paginile istoriei patriei. Și atunci, notele de azi, sennele acestea mici pe care profesorul le-a așezat cu mîgăla în jagurele de pe pagina catalogului, pot căpăta o valoare nemăsurată. În attea școli cataloagele de odinioară au devenit documente istorice de mare preț. Cu mîna tremurîndă, cu grijă sînt atinse foile cu însemnările ce trebuie păstrate încă și încă, un lung șir de ani.

La fel se va întimpla, poate, omul catalogul pe care profesorul îl încheie acum. Cercetătorii vor căuta poate în el, atunci, adevărul zilelor de azi.

S-a gîndit oare învățătorul sau profesorul la toate acestea atunci cînd a luat locul în mîna și a scris? A cuprins el oare în notele înscrise tot adevărul care urmează să se păstreze peste ani și să se transmită generațiilor viitoare?

Poate că era mai potrivit să-i spunem învățătorului, profesorului toate acestea la început de an și nu acum, în ultima zi. Dacă n-am făcut-o atunci și o facem azi, încă nu este zădărnice. Să privească acum rubricile din catalog și să le judece gîndind la toate acestea.

O privire peste foile catalogului va veni. În el se va găsi poate numele omului care a știut să înscrie înfăptuirile de seamă în paginile istoriei patriei. Și atunci, notele de azi, sennele acestea mici pe care profesorul le-a așezat cu mîgăla în jagurele de pe pagina catalogului, pot căpăta o valoare nemăsurată. În attea școli cataloagele de odinioară au devenit documente istorice de mare preț. Cu mîna tremurîndă, cu grijă sînt atinse foile cu însemnările ce trebuie păstrate încă și încă, un lung șir de ani.

La prima rubrică, la primul nume, note mari. De ce? La a doua rubrică, la al doilea nume, note mici. De ce? S-a încercat oare totul? Și așa pînă la ultima fiță. Poate va vedea pedagogul că a muncit mult cu primul elev, că l-a uitat adeseori pe cel de al doilea; poate că va înțelege că elevul cu note mici ar fi putut să învețe la fel ca și ceilalți copii și, dacă n-a învățat, nu e este vinovatul. Cite întrebări pun și cite răspunsuri așteaptă însemnările înscrise în catalog!

Pedagogul va privi în urmă șirul săptămînilor, al zilelor de școală. Va retrăi pe rînd împlinirile din viața clasei. Se va vedea la catedră sau în mijlocul elevilor, își va aminti cum le-a vorbit, cum i-a îndrumat. Va sta din nou față în față cu fiecare elev pe rînd.

Cînd se anunță sfîrșitul ultimei ore de curs din anul școlar, profesorul încheie catalogul. Dar să nu uite că mai are o notă de pus — activității sale. Ea li va arăta dacă trebuie să stea alături de pedagogii „frunțași” sau alături de cei „rădăcinii” în urmă. Ultima notă — a sa proprie — îl va fi un îndemn și un sfătuitor pentru munca viitorului an.

E. MANAC

Intrecem la scoala medie nr. 2 din Ploesti...

Am folosit, in fuga condeiului, un cuvint care nu mi-a dat...

Si cea mai importanta problema este acum, fireste, aceea de drumul...

Cind am intrat-o pe Cornelia Segarceanu, fiica unui maestru de extractie...

arhitectură. „E o poveste mai lungă...

Dacă o țineți de nici șaptesprezece ani se gîndește la ceea ce vor spune...

Am văzut la acele țete nu numai înveștă, dar o adevărată pasiune pentru muncă...

— Da, medic, spune și Elisabeta Ungureanu. E frumos să fi medic de țară...

— Cind am încheiat convorbirea mea cu fetele știam că, din 195 de eleve etc...

— O seamă de concluzii îmi erau clare. Cele discutate cu dirigintele, însă...

Dacă marea majoritate a elevilor...

bine. Însă seamă că prea puțin li s-a trezit...

— In toată lumea se simte influența puternică, pozitivă a muncii educative...

— Atunci cînd am stat de vorbă cu fetele, le-am pus la un moment dat o întrebare...

— Din păcate, prea puține din cele 195 de eleve...

— Dacă marea majoritate a elevilor...

Grădile și frămîntările care se nasc acum...

Sint alți de multe înfăptuiri frumoase la școala medie nr. 2 din Ploesti...

— In toată lumea se simte influența puternică, pozitivă a muncii educative...

ELISABETA ROMAN

CHEZAȘIA SUCCESULUI

Filele calendarului școlar s-au scurs nesimțit de repede...

— In zilele acestea, efortul colectiv al cadrelor didactice...

— Din păcate, prea puține din cele 195 de eleve...

Silviț Ștefan, de la școala profesională „Timpuri Noi”...

— In zilele acestea, efortul colectiv al cadrelor didactice...

— Din păcate, prea puține din cele 195 de eleve...

fiu, sau al odraslei unui prea bun prieten...

— In zilele acestea, efortul colectiv al cadrelor didactice...

ELISABETA ROMAN

concl și mai logic, întrebări care se referă cu precizie la o singură problemă...

— In zilele acestea, efortul colectiv al cadrelor didactice...

MARIA POPESCU

In curînd vor fi și ei școlari

Nu peste multă vreme cei care astăzi, în grădinițe, fac parte din grupa mare...

— Dar pentru ca trecerea de la joc la școala să fie cit mai ușoară, mai firească...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

școlări, dar au participat la multe jocuri cu ghinde, castane...

— Nici educația artistică a viitorilor școlari nu este neglijată...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

rite lucrări, ei au învățat să ducă la muncă...

— Dar copiii din grupa mare au învățat și multe alte lucruri...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

— Dar copiii au învățat în grădinițe și să numere...

La secția de învățămînt și cultură a sflatului popular regional Constanța...

școlilor de muncă ale profesorului de matematică...

Giurgiu a organizat o excursie pe Dunăre...

SPICURI

tura a prilejuit un bogat schimb de experiență...

— In sala de festivități a școlii medii nr. 1 din Giurgiu...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

— Majoritatea elevilor din școlile raionului vor vizita...

Pentru elevii care nu dau examene

Se incheie cursurile acestui an școlar. Săliile și curțile școlilor...

— Pentru întărirea legăturilor de prietenie între elevii școlilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru întărirea legăturilor de prietenie între elevii școlilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru întărirea legăturilor de prietenie între elevii școlilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru întărirea legăturilor de prietenie între elevii școlilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

— Pentru a îmbogăți cunoștințele elevilor...

Seminarul internațional de la Sinaia

De aproape două săptămâni, Sinaia găzduiește lucrările seminarului internațional pentru educația adulților în Europa, organizat sub egida Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite în colaborare cu U.N.E.S.C.O.

Referatele și discuțiile purtate în cadrul seminarului abordează o serie de teme interesante. Astfel, în conferința prezentată de dr. Anoushiravan Khoshkhis, directorul educației din Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, s-a vorbit despre preocupările Națiunilor Unite pentru problema alimentară, precum și despre organizația Națiunilor Unite pentru alimentația și agricultura (F.A.O.).

Dr. Paul Jankowski, din partea Oficiului de informații al O.N.U., a prezentat o conferință despre activitatea socială a Națiunilor Unite. Alina Crespă a înfățișat activitatea Organizației internaționale a muncii.

În cadrul conferințelor plene ale seminarului internațional, prof. Stanicu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, a prezentat o amplă și documentată expunere intitulată „Educația adulților și progresul economic și social”.

Dr. Paul Lengrand, din secția pentru educația adulților a U.N.E.S.C.O., a prezentat o expunere în legătură cu activitatea U.N.E.S.C.O. în domeniul educației, iar dr. Nita Wats a prezentat o informare asupra activității consiliului economic și social O.N.U. și a comisiilor economice pentru Europa și O.N.U. Dr. D. K. Rijkels, reprezentant al Organizației mondiale pentru ocrotirea sănătății, a făcut o informare asupra activității acestei organizații.

Într-una din grupele seminarului, prof. Nicolae Pascu, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din In-

vățământ, a vorbit despre rolul sindicatelor din R. P. Română în educarea adulților. Conducătorul grupei, prof. Johannes Engberg (Danemarca) a subliniat valoarea raportului prezentat.

În cealaltă grupă, participanții români Dumitru Mihailache și prof. Cristea Pantazi au informat pe ceilalți participanți despre activitatea culturală de masă și despre ridicarea nivelului cultural prin intermediul cercurilor de studii și al simpoziunilor.

Printre participanții la discuțiile din grupe a fost și prof. Cristea Pantazi, director general în Ministerul Învățământului și Culturii, care a vorbit despre realizările fără noiștră în domeniul bibliotecilor și aluzării cărții în scopul educării adulților. În cadrul unei grupe a luat cuvântul Octav Lizeanu, vicepreședintele al I.R.R.C.S. care s-a ocupat într-o scurtă comunicare de rolul universităților (cursuri serale și fără frecvență) și al Asociației din R. P. Română pentru Națiunile Unite în educarea profesională a adulților. În aceeași grupă au prezentat comunicări participanți din Uniunea Sovietică și Anglia.

Luând în continuare cuvântul în cadrul uneia din grupe, Octav Lizeanu a subliniat necesitatea ca educația adulților să fie făcută în spiritul Cartii O.N.U., al păcii și colaborării între popoare.

În cadrul conferințelor de informare asupra Republicii Populare Române cerute de participanții la seminar, prof. univ. Dumitru Tudor a vorbit despre unele aspecte ale istoriei poporului român, prof. univ. M. Hășeganu a înfățișat aspecte ale dezvoltării industriei în R. P. Română, iar prof. univ. Alexandru Romanovici aspecte ale dezvoltării agriculturii în R. P. Română.

„Schimbul liber de păreri poate contribui la înțelegerea între popoare și la apărarea păcii”

Sintem foarte bucuroși că seminarul internațional asupra educării adulților are loc în România. S-a făcut mai mult decât ceea ce este necesar pentru ca seminarul să se desfășoare în cele mai bune condiții.

Noi credem că schimbul liber de păreri asupra unor probleme principale, la care participă reprezentanți ai diferitelor țări, poate contribui la înțelegerea între popoare și la consolidarea păcii.

Din materialele prezentate de participanții români am constatat cu bucurie că munca educatorilor români depusă pentru ridicarea nivelului cultural al poporului se desfășoară pe scară largă.

Dorim să felicităm pe colegii noștri pedagogi din România pentru marile succese pe care le-au

„Sint conv. ns că veți reuși să clădiți o școală pentru formarea intelectualului, a capacității de gândire”

Imi pare bine că am prilejul să salut pe colegii mei români. Sint numai de câteva zile în țara dvs., dar din cele auzite înainte și din cele văzute în drumul pe care l-am făcut de la București, prin sat, până la castelul Pelisor mi-am format convingerea că România a fost o țară cu contraste sociale și culturale foarte mari, precum și dintr-o țară cu un trecut vechi de democrație știu că educația adulților joacă un rol important în dezvoltarea egalității sociale și politice.

obținut. În experiența lor sint multe lucruri care pot fi folosite rodnic de pedagogii din alte țări. Noi știm că rezultatele bune obținute în dezvoltarea învățământului public se datorează ajutorului primit din partea guvernului popular al României.

Urăm din toată inima educatorilor români noi succese în misiunea lor generoasă, în interesul poporului român și al păcii în lumea întreagă.

P. V. MAKARTEV
membru în biroul central al Asociației din Uniunea Sovietică pentru Națiunile Unite, membru al conducerii V.O.K.S.

K. P. TURINOV
profesor la Universitatea de Stat „Lomonosov” din Moscova

Sint convins că veți reuși să clădiți o școală altă pentru formarea intelectualului, a capacității de gândire, pentru imbogățirea cunoștințelor sau pregătirea pentru o meserie sau profesie, cit și o școală în care individul este ajutat să ca. pete un simț de unitate cu semenii săi.

JOHANNES ENGBERG
profesor la Școala populară pentru adulți din Askov (Danemarca)

Învățământul PEȘTE HOTARE

Sărbătoarea culturii bulgare

La 24 mai, în Bulgaria s-a sărbătorit Ziua Învățământului public, culturii, a scrierilor slave și presei bulgare. Cu prilejul acestei date importante la 23 mai a avut loc la Sofia o adunare festivă a oamenilor muncii, la care au participat Anton Iugov, președintele Consiliului de Mi-

nistrî, membri ai C.C. al P.C. Bulgar și ai guvernului, precum și I. K. Prihodov, ambasadorul U.R.S.S. în Bulgaria.

În cadrul adunării Vilko Cervenkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru

al Învățământului și Culturii, a rostit o cuvîntare în care a relevat succesele obținute în domeniul învățământului public și culturii în țară în anii puterii populare. În Bulgaria nu există neștutor de carte până la vârsta de 50 de ani, nu există sat în care să nu fie școală. Este asigurat învățământul obligator de 7 ani.

Aproximativ 35 la sută din absolvenții școlilor de 7 ani își continuă studiile în școli medii, în școli profesionale și pedagogice. Numărul instituțiilor de învățământ superior a crescut de patru ori, iar numărul învățătorilor s-a dublat.

Rețeaua instituțiilor de ocrotire a sănătății s-a mărit de trei ori. În prezent în Bulgaria există un medic la 825 de oameni.

A crescut tirajul ziarelor și revistelor. S-a dublat tirajul cărților. De o mare căutare se bucură cărțile sovietice.

Cu prilejul acestei sărbători, la 24 mai la Sofia și în alte orașe din țară au avut loc demonstrații tradiționale ale lucrătorilor pe tărîmul culturii, artei și învățămîntului, ale studenților și elevilor. La demonstrația festivă care a avut loc în Piața 9 Septembrie din Sofia au participat aproximativ 100.000 de oameni.

O NOUĂ INTELECTUALITATE

Muncitorul Wilfried Zwieg este elev în anul I al Facultății muncitorești Griesswald din R. D., Germană.

Școala din Bularat

Acolo unde se înalță odinioară, lugubru, castelul lui Saft, dar apoi pe timpul moștenitorilor acestuia.

— Mi-aduc aminte foarte bine, deși eram încă mic de tot — ne spune un bătrîn de 80 de ani — cum începeau jîcării să strige: „Vine!” și toți fărâni din Bularat, înspăimîntați, fără a spune niciun cuvînt, se adunau pe ambele părți ale drumului, așteptînd pe Malik Pașa, care venea aici în fiecare vară pentru a schimba aerul.

...Dar într-o zi, la începutul anului 1945, consiliul popular al satului a hotărît să clădească pe ruinele vechiului castel o școală nouă de 7 ani, de care era alina nevoi. Hotărîrea fu pusă în discuția adunării fărânilor. „O școală nouă?” — se întrebă fărâni din Bularat. Nu le venea să creadă, căci și înainte de război se vorbea de asemenea lucru, dar fără niciun rezultat concret. După ce discutară timp îndelungat, se hotărîră să clădească școala. Fiecare fărînă a contribuit cu câte ceva. Mai mult decît atît, omenii au transportat tot nisipul, lemnul de construcție și scîndurile. Dar sătenii n-au rămas singurii care au realizat această construcție: statul a cheltuit două milioane pentru construirea școlii.

Școala de 7 ani din Bularat are șapte săli de clasă, o sală pentru pionieri, un muzeu, o sală de teatru, cancelarie etc. Curățenia este

impecabilă. Deseori, organizațiile de tineret și de femei participă la buna întreținere a școlii.

Am vizitat sala pionierilor și muzeul. Învățătorul Spiro Gadja ne-a explicat că pionierii își petrec orele libere organizînd convorbiri despre cărți ca „Tanar”, „Oameni cu conștiința curată”, „Tîndra Gardă” etc. La muzeu există mijloace minunate pentru concretizarea lecțiilor de fizică și chimie.

În apropiere a fost amenajate o grădina de flori și un lot cu culturi de sezon.

205 elevi din Bularat și din satele învecinate frecventează regulat școala. Colectivul didactic este compus din 9 pedagogi. Profesorul emerit Thoma Tatari lucrează aici din 1948 și de doi ani de zile este director al școlii. El ne-a arătat câteva date care, înfățișînd situația din Bularat, ilustrează perspectivele tinerii generații din întreaga Albanie. 229 de elevi au absolvit pînă în prezent școala din Bularat. Aproape jumătate din ei își continuă studiile în învățămîntul mediu și superior, în școlile albaneze sau în străinătate.

Școala de 7 ani din Bularat prezintă o imagine a marii griji pe care o manifestă partidul și puterea populară pentru educarea tinerii generații. Abia cu cîțiva ani în urmă fărâni din Bularat mai vedeau castelul beului și tremurau de frică. Acum, ei aud vocile vesele ale copiilor și, fericiți, se gîndesc la viitorul minunat care-i așteaptă.

J. THANO

În curînd va apare o ediție în limba maghiară a „Gazetei învățămîntului”, cu denumirea „Tanügyi Ujság”, cu periodicitate săptămînală.

Delegația culturală a R.P. Romîne s-a înapoiat de la Paris

Joi dimineață s-au înapoiat de la Paris acad. Mihail Ralea, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, conducătorul delegației culturale a R.P. Romîne, care a purtat convorbiri cu reprezentanții guvernului francez în vederea examinării mijloacelor de dezvoltare a relațiilor culturale între România și Franța, scriitorul Demostene Bolez, deputat în Marea Adunare Națională, membru al delegației, prof. univ. Mihail Neculce, care a făcut parte din delegație în calitate de expert.

La sosire, în Gara de Nord, au fost prezenți tovarășii: Al Lăză-

rescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Al. Buican și O. Livezeanu, vicepreședînți ai I.R.R.C.S., Sanda Ranghel, secretar al Comitetului Național pentru apărarea păcii din R.P. Romîne, Paul Popescu-Naveanu, Ion Georgescu, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și I.R.R.C.S., precum și un grup de profesori și studenți ai Universității „C. I. Parhon”.

Au fost de față Pierre Francfort, ministrul Franței la București, și Jean Decry, consilier.

SA INCETEZE EXPERIMENTAREA ARMELOR ATOMICE!

La Facultatea de medicină din Paris a avut loc vineri o conferință de presă în cadrul căreia 10 oameni de știință, medici și fizicieni au expus în fața ziariștilor vederile lor asupra primejiei exploziilor experimentale cu arme atomice și cu hidrogen. Profesorul Lacassagne, profesorul Turpin, profesorul Tubiana și ceilalți oameni de știință care au luat cuvî-

ntul au prezentat diferite aspecte ale efectelor dăunătoare pe care le au radiațiile atomice asupra organismului uman și în special asupra eredității.

În încheierea dezbaterilor, profesorul Loeper a arătat că omenii de știință doresc în unanimitate încetarea experimentării bombelor atomice.

CONGRESUL DIN CINCINATTI

Congresul părinților și învățătorilor din Cincinatti (S.U.A.), consacrat problemelor învățămîntului, a adoptat o rezoluție în care cere încheierea

unui acord internațional, care să pună capăt experiențelor și folosirii bombelor cu hidrogen și a celorlalte arme nucleare.”

UN DAR PREȚIOS

În dimineața de 23 mai K. E. Vorosilov însoțit de Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam, și de alți oameni de stat ai republicii a vizitat Universitatea din Hanoi unde a luat cuvîntul în fața a 2.500 de studenți.

În numele lui K. E. Vorosilov, V. P. Eliutin, ministrul Învățămîntului Superior al U.R.S.S., a oferit bibliotecii Universității din Hanoi 2000 de cărți științifice și tehnice.

Universitatea „Martin Luther”

La Universitatea „Martin Luther” din Halle-Wittenberg — R. D. Germană — peste 1.000 de studenți se pregătesc în vederea examenelor de sfîrșit de an.

Acum 20 de ani, universitatea din Halle pregătea aproximativ 1.200 de studenți, în timp ce astăzi numărul studenților se ridică la 4.500, dintre care 50 la sută sint fii de muncitori și fărâni. În afară de aceasta, 1.000 de tineri studiază la Institutul muncitoresc de pe lîngă aceeași universitate. Anul trecut studenții au primit burse în valoare de 11.500.000 mărci. Toți studenții primesc îngrijire medicală gratuită. Numărul instituțiilor care funcționează în cadrul Universității „Martin Luther” a crescut. Un număr de 12 profesori ai universității sint laureați ai Premiului de Stat și alți patru sint profesori emeriți.

50 profesori sint membri ai diferitelor academii din Germania. Anul trecut 40 de oameni de știință din Germania occidentală și 18 oameni de știință străini au fînut prelegeri aci și 200 de oameni de știință din Halle au fost în străinătate pentru a participa la congrese sau pentru a fîne conferințe.

„Cazul John Morbin”

Kensington, un vechi cartier al Londrei, a devenit de cîtiva vreme punctul de atracție al presei londoneze, stîrnind în jurul său o vîlvă de care nu s-a mai bucurat probabil de multe decenii. Ce a reușit oare să înlăture tradiționalul calm al locuitorilor capitalei britanice? Aparent, un fapt oarecare: John Morbin, un tînăr de 21 de ani, fiul unui mic farmacist din cartierul Kensington, a încetat din viață fiind bolnav de leucemie. Un fapt cu nimic deosebit de altele altele în cazul acestei maladii.

Și totuși este ceva cu totul deosebit: John Morbin a suferit de leucemie produsă de radiațiile atomice. Toate simptomele bolii sale s-au manifestat identic cu cele ale locuitorilor din Hiroshima și Nagasaki după bombardamentele atomice. Medicii spitalului St. Thomas, care l-au avut în îngrijire lor pe tînărul student londonez, au subliniat într-o declarație că acest caz nu poate fi unic, deoarece atmosfera Londrei este plină de radiații atomice.

În aceste zile, cînd în întreaga lume se desfășoară o puternică mișcare a popoarelor împotriva experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen, întîmplarea din vechiul cartier londonez vine să susțină odată mai mult cauza justă a omenirii. Tinerii japonezi din 63 de orașe, reprezentînd elevi și studenți din 168 institute universitare și colegii, au desășurat o puternică manifestație de stradă împotriva acțiunii Marii Britanii privind experiențele cu arma atomică în Oceanul Pacific. La Tokio, mul de tineri au demonstrat în fața ambasadei britanice și a fost nevoie de puternice forțe ale poliției și armatei, care au

folosit bombe lacrimogene pentru a împrăști pe demonstrații.

De asemenea, nu de mult străzile Londrei au fost străbătute de coloane uriașe de manifestanți care au participat la un miting de protest în Trafalgar Square, protestînd împotriva experiențelor cu bomba H, pentru ca tinerii ca John Morbin să nu mai fie trimiși în brațele morții.

Pe toate meridianele, popoarele se ridică împotriva experiențelor cu arme atomice. Alături de milioanele de cetățeni simpli se face auzit glasul competent al unor renumiți oameni de știință. Recent, doi iluștri oameni de știință americani, prof. Stanley Livingstone de la Institutul tehnologic din Massachusetts și dr. Charles Price de la Universitatea din Pennsylvania s-au declarat în cadrul unei emisiuni televizate, ca fiind complet de acord cu propunerile sovietice privind interzicerea experiențelor nucleare.

„Mulți dintre oamenii noștri de știință, a declarat prof. Livingstone, recunosc în propunerile Uniunii Sovietice privind încheierea unui acord pentru interzicerea experiențelor nucleare un pas pe drumul păcii”.

Amintirea victimelor de la Hiroshima și Nagasaki, cazul tînărului londonez John Morbin, avertismentul dat de numeroși oameni de știință cu renume mondial ca eminentul savant Frederic Joliot-Curie și, îndeosebi, vocea maselor de milioane de oameni din cîntec de viață vor reuși să s'ăvlească aventura lipsită de răspundere a conducătorilor occidentali, să împiedice experiențele cu arme nucleare.

HORIA ȘERBAN

4.000.000 de analfabeți!

În cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Sevilla, Artigas,

directorul general al Învățămîntului primar de pe lîngă guvernul franquist, a recunoscut că în momentul de față există în Spania 4 milioane de analfabeți, dintre care 2.000.000 sint copii de vîrstă școlară. Artigas a declarat de asemenea că în momentul de față în Spania se resimte nevoia de 25.000 de localuri de școli și că sint urgent necesare reparajii și renovări ale altor 17.000 de imobile de școli.

Gazeta Învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt.

COLEGIUL REDACȚIONAL:
Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Sub lupă

TOVARAȘULUI DIRECTOR „EU”
(Pronumele în funcție de răspundere)

Cînd e bine, strig mereu!
Toate, toate le fac eu!
Cînd sint lipsuri sau sint rele,
Voi le faceți, ei sau... ele!...

Cepigrame

APOSTROFUL

Cu „apostrof” nu se mai scrie,
Gramatica ne îndrumază;
Dar tov. director tot nu știe.
Că într-una ne apostrofază!

INTR-O CLASA CU ATMOSFERA GLACIALĂ

Afară-i cald... și e frumos,
În clasă-i frig și...Crivă! bate,
Că profesorul, adormit,
Dă cunoștințe... congelate!...

Piatra n-a mai putut să rabde...

4.000.000 de analfabeți!